

Varfod: Jeg skal da afholde mig derfra og underkaste mig den ærede Formands Dnsse, uagtet jeg maa erklære, at jeg anseer den Naade, hvorpaa jeg havde tænkt at omtale det, jeg ønskede at fremsføre, for at være en saadan, at den ikke vilde kunne gaae ind under Forbudet mod at omtale Forhandlingerne i det Hele taget, hvilket Forbud jeg iøvrigt ogsaa for mit Vedkommende billiger. Imidlertid maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa — og derom veed jeg, at den ærede Formand er enig med mig, at der kan ikke være Noget ivesen for at sige det —, at under Forhandlingerne udtalte den ærede Indenrigsminister ogsaa nogle Tyvul med Hensyn til nærværende Lovudkast, som jeg i Et og Alt maa tiltræde, uagtet den ærede Indenrigsminister naturligtvis kun fremsførte disse Tyvul, for at gjendrive dem. Hvorfor nærværende Lovudkast i den Grad interesserer mig, er fordi dette Lovudkast, saavidt jeg skjønner, vil have en væsentlig Indflydelse paa den Afgjørelse, som alle lignende Lovforslag ville faae; altsaa er det ved dette Afgjørelse, at et heelt lille Folks Skjæbne skal begynde at afgjøres, og hvad er det for et lille Folk? Det er, derom ere Alle enige, et lille dygtigt, velbegavet og ædelt Folk, som har havt en Skjæbne, der vistnok i mange Henseender ikke har været misundelsesværdig, der i Fortiden i mange Stykker — og det er lydelig anerkjendt selv af den nuværende Regjering — er blevet forfømt og tilsidefat. Det gjælder nu her om at udarbejde en Lov for dette Folks Deeltagelse i Valgene til Rigsdagen. Seer man hen til selve Loven, saaledes som den nu er kommen til os, da maa jeg tilstaae, at jeg for mit Vedkommende vilde finde meget faa Retzeller, jeg kunde anbefale i den, og det uagtet jeg desangaaende har confereret med forskellige Færinger, som maa antages at være nok bekendte med Forholdene, men Spørgsmaalet er, i det Hele taget, om en saadan Lov skal vedtages, og vedtages i dette Dieblik, vedtages af os, som dog staae saa fjernt fra det Folk og de Forhold, som En-

hver af os maa vridne om sig selv, at han gjør, saa fjernt, for at jeg skal antyde det med et eneste Exempel, at den ærede Indenrigsminister har fundet det nødvendigt, hvad der vistnok heller ingenlunde var overflødig, at underrette Landstthinget om, hvad en Mark Jørd betydede. Hvad der navnlig har været mig betænkeligt, ja, jeg kan gjerne sige uhyggeligt med Hensyn til dette Lovforslag, er, at det er udarbejdet uden at være forelagt dem, hvem det nærmest vedkommer, uden at isørveien Færingernes Stemme, Anskuelse og Mening er indhentet. Under den grundlovgivende Rigsforsamling yttrede der sig fra en enkelt Side et Dnsse, om allerede den Gang at faae Færingernes Forhold til Valgloven fastsat; men der yttrede sig stærke Betæneligheder fra andre Sider i modsat Retning. Jeg var langt fra den Æneste, som nærede disse Betæneligheder, men de næredes ogsaa af den Mand, som af Hans Majestæts Regjering var kaldet til under den grundlovgivende Rigsforsamling at repræsentere Færøerne. Som det vil være de fleste af de ærede Herrer bekendt formulerede ogsaa hine Rigsdagsmænd sine Betæneligheder i en Tillagsparagraph, som han kun af ganske særegne Omstændigheder tog tilbage. Der er siden den Tid gaaet to Aar, og det forekommer mig, at man i disse to Aar meget vel vilde kunne have indhentet Færingernes Mening om Sagen. Det er imidlertid ikke skeet, og det er det, som jeg mener nødvendig maa og bør skee, forinden dette Lovforslag bliver ophøiet til Lov. Vel veed jeg, at man i den Anledning kan og vil indvende, at der ikke er nogen som helst Myndighed paa Færøerne, hvis Skjøn eller Dom man kan undergive et saadant Lovforslag; jeg veed imidlertid ogsaa, at da der var Tale om i sidste Foraar at indrette et Lovthing for Færøerne, da betænkte Regjeringen sig ingenlunde paa, i den Anledning efter den Valglov, om jeg saa maa kalde det, der heller ikke var forelagt nærværende Rigsdag, at faae en Forsamling sammenkaldt, der kunde repræsentere Færingerne og afgive sin Mening.